

ת"פ 28254/04/14 - מדינת ישראל נגד ג' ע, מ, ע, ש, ע, מ, ע, כ, ע, פ ע

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 28254-04-14 מדינת ישראל נ' ע (עציר) ואח'

בפני כב' השופטת שירלי רנר

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשמים

1. ג' ע (עציר)

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד אוסמה חלבי

2. מ ע (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

3. ש ע (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

4. מ ע

ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

5. כ ע

באמצעות הסניגוריה הציבורית

ע"י ב"כ עו"ד מונעם תאבת

6. פ ע

ע"י ב"כ עו"ד מנחם בלום

גזר דין - נאשמים 4-1 ו-6

הנאשמים 4-1 ו-6 הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון.

כתב האישום המתוקן

1. כמפורט בכתב האישום הנאשמת 6 והנאשמים 4-1 הם אחים. הנאשם 5 אחיינה של הנאשמת 6. בין הנאשמת 6 ובעלה (להלן - המתלון 1), התגלע סכסוך משפחתי. בעקבות הסכסוך התגוררו הנאשמת 6 והמתלון 1 בנפרד כאשר שני הילדים הגדולים של בני הזוג התגוררו עם הנאשמת 6 ושני הילדים הצעירים התגוררו עם המתלון 1.

2. על פי כתב האישום ביום 1.4.14 סמוך לשעה 01.00 נסע מתלון 1 ברכבו מכפר עקב לכיוון ענתא החדשה. יחד עם המתלון נסעו שני ילדיו הקטינים, ילידי 2002 ו-2005. כמו כן נסעו עימו אחיו (להלן מתלון 2), אשת האח ושתי בנותיהן הקטינות ילידות 2009 ו-2010.

כשהתקרב המתלון 1 עם רכבו למחסום קלנדיה והאט את מהירותו, עקף אותו רכב ובו הנאשמים 5-1 וחסם את הדרך. המתלון 1 עצר את רכבו והתיר את חגורת הבטיחות במטרה לצאת מהרכב ולברר במה מדובר. באותה עת

הגיעו למקום עוד מספר כלי רכב ובהם נאשמת 6 ואחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה.

3. לעברו של המתלונן 1 התקרבו נאשם 1 שבידו מוט ברזל, נאשם 2 שבידו חפץ הנחזה להיות אקדח, נאשם 3 שבידו אלה, נאשם 4 שהחזיק חפץ שנחזה להיות נשק ארוך, נאשם 5 שבידיו אלה מברזל ואחרים שבידיהם אלות.

הנאשמים 5-1 ניגשו לדלת הרכב של המתלונן 1, פתחו אותה, וניסו למשוך את מתלונן 1 אל מחוץ לרכב תוך כדי שהם מכים אותו, מקללים אותו וגורמים לקריעת בגדיו.

נאשמת 6, בעודה יושבת באחד הרכבים, צפתה בנאשמים 5-1 והתוקפים ועודדה אותם בנוכחותה.

בין לבין, ניפצו הנאשמים 5-1 והתוקפים חלק משמשות הרכב באמצעות האלות בהם החזיקו, ותקפו שלא כדין את המתלוננים.

4. משלא הצליחו הנאשמים להוציא את המתלונן 1 מהרכב, הצמיד הנאשם 2 חפץ הנחזה לאקדח לראשו של מתלונן 1.

בעוד המתלונן 1 נאבק בנאשם 2, הצטרף הנאשם 1 וניסה לתקוף את המתלונן באמצעות אלת ברזל בה הוא החזיק. בתגובה לכך הרים מתלונן 1 את רגלו השמאלית כדי להגן על עצמו ואז חבט הנאשם 1 במתלונן 1 בברכו וגרם לו לחבלה. עוד הכה הנאשם 4 את המתלונן 1 באפו באמצעות חלקו האחורי של הנשק שהחזיק.

הנאשמים 5-2 המשיכו להכות את המתלונן 1 בחוזקה על פניו, ידיו ורגליו באמצעות אלות וגרמו לו חבלות של ממש.

5. במקביל, ניסו נאשמים 1 ו-5 יחד עם התוקפים האחרים למשוך את ילדיו של המתלונן 1 מהרכב אך מתלונן 2 החזיק בהם ומשך אותם כך שלא הוצאו מהרכב. בתגובה היכו התוקפים את המתלונן 2 באמצעות מוט ברזל וגרמו לו לחבלות ברגליו. כמו כן, הכה נאשם 1 את בנו של המתלונן 1, יליד 2002, באמצעות מוט ברזל בו החזיק ואילו נאשם 5 חבט בו באגרופו על חזהו.

בחלוף נספר דקות הצליח מתלונן 1 להזיז את רכבו, לדחוף באמצעות הרכב את כלי הרכב שחסמו את דרכו ולהימלט מהמקום.

6. כתוצאה מאירועים אלו נגרמו למתלוננים חבלות והם נזקקו לטיפול רפואי. מתלונן 1 נזקק לתפר בברכו השמאלית ובגשר האף. ל-א' נגרם שפשוף עם חתך מעל גבתה השמאלית ולמתלונן 2 נגרמו שפשופים ברגליים.

7. הנאשמים 1-4 הורשעו בגין האמור בשתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק), שתי עבירות של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 33 + 335(א)(1) לחוק, שתי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק וחבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק.

נאשמת 6 הורשעה בשתי עבירות של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק בצרף סעיף 31 לחוק ובשתי עבירות של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(ב)(2) לחוק בצרף סעיף 31 לחוק.

תסקיר שירות המבחן

בעניינם של כל הנאשמים הוזמן והוגש תסקיר לעניין העונש. להלן יפורט האמור בתסקירים שהוגשו.

8. הנאשם 1 הינו בן 44 נשוי ואב לשישה ילדים, ונטול עבר פלילי. התרשמות שירות המבחן היא כי מדובר באדם אינטליגנטי, המקיים אורח חיים נורמטיבי, מתפקד ויציב כאשר מגיל צעיר מחוייב לתפקידיו המשפחתיים ללא מעורבות שולית. בצד האמור התרשם שירות המבחן כי הנאשם 1 נוטה לטשטש את חלקו בעבירה, מתקשה לקחת אחריות מלאה ונוטה להטיל את האשמה על המתלונן. שירות המבחן מציין כי הנאשם ציין כי המעשים נעשו על רקע פגיעה של המתלונן באחותו ובכבוד המשפחה. בהתייחס להסכם סולחה שנערך בין המשפחות מציין שירות המבחן כי להתרשמותו קיימת ערבות משפחתית בקיום סולחה זו. על כן ממליץ שירות המבחן לקחת בחשבון בשיקולי הענישה את הסכם הסולחה וכן את תקופת מעצרו של הנאשם עד כה.

9. הנאשם 2 הינו בן 43, נשוי, אב לשישה, ונטול עבר פלילי. התרשמות שירות המבחן היא כי מדובר באדם אינטליגנטי המפגין מסירות ויכולות תעסוקתיות ותפקודיות טובות. בצד האמור התרשם שירות המבחן כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה באירוע נשוא כתב האישום ולהתמודד עם משמעות מעשיו ותוצאותיהם. עם זאת מציין שירות המבחן כי ניכר כי הנאשם 2 חש חרטה על מעשיו ואף מצליח להתבונן בפגיעה שנגרמה למתלונן בעקבות הארוע. בהתייחס להסכם סולחה שנערך בין המשפחות, מציין שירות המבחן כי להתרשמותו קיימת ערבות משפחתית בקיום סולחה זו. על כן ממליץ שירות המבחן לקחת בחשבון בשיקולי הענישה את הסכם הסולחה וכן את תקופת מעצרו של הנאשם עד כה.

10. הנאשם 3 בן 39, נשוי ואב ל-5 ילדים, בעל עבר פלילי בגינו אף ריצה מספר עונשי מאסר. עם זאת, עבירתו האחרונה משנת 2003. שירות המבחן מציין כי הנאשם 3 סובל מקשיים בריאותיים, נפשיים ותפקודיים ולאורך השנים אינו מתפקד תעסוקתית. ברקע ישנו גם שימוש בסמים ואלכוהול. על פי התסקיר הנאשם 3 לוקח אחריות חלקית ביותר ביחס לעבירה הנוכחית, מתאר את השתתפותו כמוגבלת ושולית ובעיקר כמי שפעל מתוך חשיבה על דימויו במשפחה. המלצת שירות המבחן היא כי בשיקולי הענישה ילקחו בחשבון הסכם הסולחה בין הצדדים וכן תקופת מעצרו של הנאשם עד כה.

11. הנאשם 4 בן 35, נשוי ואב ל-4 ילדים. בעברו הרשעה אחת משנת 2001 בעבירת אלימות בגינה הוטל עליו עונש של 4 חודשי מאסר. שירות המבחן התרשם מאדם בעל אינטליגנציה תקינה, בעל כוחות חיוניים לתפקוד הבאים לידי בטוי בתעסוקה רציפה ובעל ערכים נורמטיביים. ביחס לעבירה הנוכחית אמנם לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה על

מעשיו ועל מעורבותו, אך צמצם את חלקו באירוע ותיאר כי נגרר אחרי אחיו. התרשמות שירות המבחן היא כי ההליך הפלילי המנוהל נגדו וכן מעצרו הממושך גרמו לו לזעזוע ופעלו עליו באופן הרתעתי. שירות המבחן ממליץ בעניינו של הנאשם 4 שתקופת מאסרו לא תהיה ממושכת מדי.

12. בכל הנוגע לנאשמת 6, שהינה פרודה מבעלה ואם לחמישה ילדים מציין שירות המבחן כי מדובר באשה בת 36 שזו לה מעורבותה הפלילית הראשונה. התרשמות שירות המבחן כי הנאשמת 6 מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיה, מתקשה להבין את חומרת המעשים ומצמצמת את התנהלותה הבעייתית. בצד האמור הביעה צער וחרטה על התנהלות האירועים. בנסיבות ממליץ שירות המבחן על צו שירות לתועלת הצבור בהיקף של 250 שעות אשר יהווה עונש מוחשי וחינוכי בעניינה של נאשמת זו.

טענות הצדדים

13. לטענת ב"כ המאשימה קריאת סעיף 5 לכתב האישום מעלה כי מדובר בלינץ' ויש לתת את הבכורה לשיקולים המגנים על האינטרס הציבורי ועל הענשת מבצעי עבירות מעין אלו בענישה קשה ומשמעותית.

ככל הנוגע למתחם העונש ההולם טוען ב"כ המאשימה כי מדובר בתקיפה שבוצעה על ידי מספר אנשים שהגיעו מצוידים בכלים שונים, חלקם נחזים להיות כלי נשק חם וחלקם - קר, אשר חסמו את דרכם של המתלוננים. אין המדובר בארוע אקראי כפי שמנסים הנאשמים לטעון בתסקירי שירות המבחן. לטענת ב"כ המאשימה לנוכח נסיבות ביצוע המעשים והענישה הנוהגת - המתחם הראוי בעניינם של הנאשמים 1-2 שחלקם גדול יותר נע במנעד שבין 20 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר בפועל. ככל הנוגע לנאשמים 3, 4 שחלקם פחות אך משמעותי טוען ב"כ המאשימה למנעד שבין 15 ל-30 חודשי מאסר. בכל הנוגע לנאשמת 6 טוען ב"כ המאשימה למתחם שבין 6 חודשי מאסר ועד ל-15 חודשי מאסר.

אשר למיקומם של הנאשמים בתוך המתחם טוען ב"כ המאשימה כי יש לזקוף לזכותם את הודאתם והחיסכון בזמן שיפוטי, את העובדה שלא היה צריך לזמן את הקטינים להעיד ואת הסולחה שנחתמה בין הצדדים ושהוגשה במסגרת ראיות ההגנה. לנוכח האמור והמפורט בתסקירים בעניינם של הנאשמים 1,2 טוען ב"כ המאשימה כי יש למקום נאשמים אלו שהינם נעדרים עבר פלילי ברף התחתון של המתחם שהוצג בעניינם. גם את הנאשמים 3-4 עותר ב"כ המאשימה למקם ברף התחתון של המתחם בעניינם, על אף קיומו של עבר פלילי וזאת לנוכח הודאתם והחיסכון בזמן שיפוטי. הוא הדין בנאשמת 6 אשר אף אותה מבקש ב"כ המאשימה למקם בחלקו התחתון של המתחם.

14. לטענת ב"כ הנאשם 1, הנאשם 1 כן לוקח אחריות מלאה על המיוחס לו, לעולם לא יחזור על מעשיו, ותסקיר שירות המבחן נובע מהתרשמות מוטעית בנקודה זו, המבוססת על כך שעובר להכנת התסקיר הראשון עמד בפני שירות המבחן כתב האישום המקורי ולא המתקן, וגם בתסקיר המשלים שהוגש בעקבות זאת לא מצא שירות המבחן לנכון לתקן את האמור. לטענתו יש ליתן גם משקל לרקע שביסוד התקיפה כעולה מהסכם הסולחה, רקע שגרם לנאשם 1, שהינו בן 45, נשוי ואב ל-6 להיות מעורב בפלילים לראשונה בחייו.

עוד טוען ב"כ הנאשם 1 כי למעצר הייתה השפעה משמעותית על חייו של הנאשם 1 שבתו הבכורה עמדה להינשא וביטלה את חתונתה בעקבות המעצר. לטענתו להודאה יש ליתן משקל מיוחד בנסיבות המקרה לאור העובדה שחלק מהעדים הינם קטינים וגם לאור מניעת הצורך במפגש בין בני המשפחה. מדובר לטענתו במעורבות יחידה ונקודתית ברגע של חוסר שיקול דעת, שאין סיכוי שתחזור על עצמה הן לאור דברי הנאשם בדיון, הן בהתייחס לכך שמדובר בארוע פלילי בודד בעברו של הנאשם והן בשים לב להסכם הסולחה שנחתם בין המשפחות.

לטענת ב"כ הנאשם 1 מכתב האישום המתוקן עולה כי לא היה כל נשק באירוע, ואף הנזק לרכב לא היה כה חמור. לטענתו על אף שכתב האישום מייחס לנאשם ריבוי עבירות ואף מעורבים רבים הארוע כולו הסתכם בשבר באף.

לטענת ב"כ הנאשם 1 המתחם ההולם בעניינו נע בין 6 חודשים ל-20 חודשי מאסר ולאור כל הנסיבות כפי שפורטו לעיל יש להסתפק בתקופת מעצרו עד כה ובכל מקרה אין לגזור עליו עונש העולה על 12 חודשי מאסר.

15. לטענת ב"כ הנאשמים 4-2 ו-6 יש ליתן משקל לרקע שביסוד המעשים שהוא סכסוך בתוך המשפחה.

עוד טוען ב"כ הנאשמים כי הנאשמים לא החזיקו כל נשק וככל שנותרה עמימות בעניין זה יש לפרשה לטובת הנאשמים. גם בנוגע לרכב, כל שהתרחש הוא ניפוח 4 שמשות אך לא השחתה מוחלטת שלו.

לגבי הנאשם 3 טוען ב"כ הנאשמים כי כעולה מתיעוד רפואי שהוגש מדובר בחולה אפילפסיה בדרגה מאוד חמורה אשר גם לא בריא בנפשו ולכן בבטוח הלאומי הוענקה לו דרגת אי כושר, נכון לשנת 2014 של 100 אחוז. חלקו באירוע היה מינורי ומתחם הענישה כלל לא רלוונטי לגביו.

לגבי הנאשם 4 מפנה ב"כ הנאשמים למצבה הרפואי הקשה של בתו של הנאשם 4 כעולה מתיעוד שהוגש ועל ההכבדה הממשית הנגרמת כתוצאה מניתוקו ממנה עקב מעצרו.

אשר לנאשמת 6 טוען ב"כ הנאשמים כי היא הייתה נוכחת פאסיבית ברכב, וכי לאור ההיסטוריה שלה כמפורט בתסקיר ולאור העבודה שעל פי הסכם הסולחה כל ילדיה עברו להתגורר עם המתלונן, היא נענשה מספיק ויש להסתפק בעניינה במאסר על תנאי.

בנסיבות טוען ב"כ הנאשמים 4-2 ו-6 כי יש להסתפק במעצרו של הנאשמים 4-2 עד כה ולהסתפק לכל היותר במאסר על תנאי בעניינה של הנאשמת 6.

הכרעה

16. על גזר הדין להינתן בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בסעיף 40ב לחוק בין "חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו

ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו".

בקביעת מתחם הענישה ההולם למעשה העבירה על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.. " (ר' סעיף 40ג(א) לחוק).

17. בענייננו מדובר בפגיעה בערך של שלמות החיים והגוף וכן בערך של שלמות הרכוש. מדובר בתקיפה שבוצעה בחבורה, כאשר בכלל המותקפים היו גם קטינים. עם זאת, הנזקים שנגרמו כתוצאה מהפגיעה אינם על הרף הגבוה. מידת הפגיעה בערך המוגן היא בינונית.

18. אשר למדיניות הענישה הנהוגה.

ב"כ המאשימה היפנה לע"פ 5153/13 פלוני נ. מדינת ישראל שם מדובר היה בסכסוך על רקע גניבת אינטרנט ובאחים שהצטיידו במקלות עץ ובאת חפירה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם הינו שנתיים עד ארבע שנים והושתו על המערערים עונשי מאסר בפועל של 3 שנים. בית המשפט העליון באותו מקרה דחה את הערעור על חומרת העונש. עם זאת, ציין כי יתכן וניתן היה להשית על המערער עונש קל יותר. עוד מציין בית המשפט העליון באותו מקרה תוך סקירת מספר מקרים שהובאו לפתחו כי רף הענישה המקובל במקרה של הודאה בגדר הסדר טיעון נע בין 18 ל-24 חודשים.

עוד היפנה ב"כ המאשימה לעפ"ג 27739-03-14 מדינת ישראל נ. מרק בבל שם החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של מי שתקף תוך שימוש בסכין את המתלונן וגרם לו חתך בקרקפת ובאוזן שמאל. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנה ל-3 שנים והטיל על הנאשם עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

גם בעפ"ג 59808-06-13 מדינת ישראל נ. עלא אלפאר אליו היפנה ב"כ המאשימה החמיר בית המשפט בעונשו של מי שתקף באמצעות שבר זכוכית מתלונן וגרם לו לצלקות והעמיד את עונשו על 12 חודשים, תוך קביעה כי מתחם העונש ההולם נע בין שנה לשלוש שנות מאסר.

19. ב"כ הנאשם היפנה לע"פ 10676/07 בועז אביטאן נ. מדינת ישראל ואח' שם הקל בית המשפט העליון במי שתקף עם מוט עץ כבד את המתלוננים וגרם להם לפצעים קשים. בית המשפט באותו מקרה העדיף את האפיק השיקומי והטיל על הנאשם עונש של ששה חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות.

עוד היפנה ב"כ הנאשם לת"פ 39819-04-14 מדינת ישראל נ. ד' ק' שם קבע בית המשפט כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות לאחר שדקר את אחיו בעורף נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות לבין 3 שנות מאסר. באותו מקרה הטיל בית המשפט עונש של 6 חודשי מאסר לרצוי

בעבודות שירות.

בע"פ 1964/14 **שימשילשווילי נ. מדינת ישראל** אליו היפנה ב"כ הנאשם לא התערב בית המשפט העליון בעונש של 14 חודשי מאסר ומתחם ענישה הנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר אותו קבע בית המשפט המחוזי בעניינו של נאשם אשר דקר את המתלונן בבטנו וגרם לו נזקים בגינם נזקק אף לניתוח.

לבסוף, בת"פ 35865-03-12 **מדינת ישראל נ. א.פ. ואח'** הוטלו עונשים של 24 ו-20 חודשי מאסר על נאשמים אשר הורשעו בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה בנסיבות מחמירות, בנסיבות בהן הגיעו לדירתו של המתלונן עקב חשד כי הטריד מינית את אחותו של אחד הנאשמים והיכו אותו לנגד עיני ילדיו.

20. עיון בפסיקה אליה היפנו ב"כ הצדדים מלמד כי תיק, תיק ונסיבותיו והשיקולים שבעטיים נפסק עונש כזה או אחר.

בנסיבות המקרה הנוכחי מדובר באירוע חמור של תקיפה אלימה בחבורה. בין המותקפים גם קטינים. הרקע למעשים הוא סכסוך משפחתי בין הנאשמת 6 - אחותם של הנאשמים 1-4 לבין המתלונן 1, בעלה. נסיבות הביצוע - שעת לילה, הצטיידות בכלי תקיפה, חסימת דרכו של הרכב, מספר הנוכחים ואופן הגעתם למקום מלמדים על תכנון, על אף האמור בתסקירים. לאור הכלים בהם עשו הנאשמים שימוש ואופי התקיפה, היא עשויה היתה להסתכם בתוצאות חמורות בהרבה מאלו שנגרמו בפועל. יצוין כי הארוע הסתיים כפי שהסתיים לאחר שהמתלונן 1 הצליח להימלט עם רכבו.

ב"כ המאשימה טען כאמור למתחם הנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בעניינם של הנאשמים 1-2 שלטענתו חלקם גדול יותר משל הנאשמים 3-4 ולמתחם שבין 15 ל-30 חודשי מאסר בעניינם של האחרונים.

אכן על פי עובדות כתב האישום המתוקן נראה כי המעשים המיוחסים לנאשם 1 הם חמורים יותר וחלקו של הנאשם 1 ביחס ליתר הנאשמים הוא דומיננטי הן בחלקה הראשון של התקיפה והן בהמשכה, כלפי המתלונן 2 ואחד הקטינים. במכלול סבורה אני כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של נאשם זה נע בין 18 ל-40 חודשי מאסר.

עם זאת, בכל הנוגע לנאשמים 2-4 לא ראיתי מקום להפריד בעניינם ככל הנוגע למתחם הענישה ההולם. מדובר בתקיפה שבוצעה בחבורה, הן לנאשם 2 והן לנאשם 4 מיוחסת פעולה קונקרטית של תקיפה, ובמכלול סבורה אני כי מתחם ענישה ההולם בעניינם של הנאשמים 2-4 נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

21. אשר לעונש בתוך המתחם.

הנאשם 1 הינו כאמור בן 44, נטול עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי. אמנם המעשה המיוחס לו חמור, ואף התנהלותו האינדיווידואלית במסגרת החבורה במהלך הארוע היא חמורה במיוחד, ואולם מדובר בארוע שהתרחש לרקע סכסוך קונקרטי, אשר בינתיים הסתיים בסולחה בין המשפחות, כך שהסיכוי להישנות ארוע מעין זה, גם בהתבסס על

האמור בתסקיר הוא נמוך. מדובר באירוע חריג על רקע עברו של הנאשם, אשר הביע חרטה במהלך הדיון והדגיש כי מדובר באירוע חד פעמי.

במכלול סבורה אני כי העונש המתאים בתוך המתחם לנאשם זה עומד על 18 חודשי מאסר.

אני גוזרת איפוא על הנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. עונש של מאסר בפועל בן 18 חודשים החל מיום מעצרו 3.4.14.

ב. עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

22. הנאשם 2 הינו בן 43, נטול עבר פלילי ומנהל אף הוא אורח חיים נורמטיבי. גם התנהלותו במסגרת החבורה היא חמורה. עם זאת, כאמור מדובר באירוע שהתרחש לרקע סכסוך קונקרטי, אשר בינתיים הסתיים בסולחה בין המשפחות, כך שהסיכוי להישנות אירוע מעין זה, גם בהתבסס על האמור בתסקיר הוא נמוך. שירות המבחן מציין לגבי נאשם זה כי ניכר שחש חרטה ואף הצליח להתבונן בפגיעה שנגרמה למתלונן בעקבות האירוע.

במכלול סבורה אני כי העונש המתאים בתוך המתחם לנאשם זה עומד על 15 חודשי מאסר.

אני גוזרת איפוא על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. עונש של מאסר בפועל בן 15 חודשים החל מיום מעצרו 3.4.14.

ב. עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

23. הנאשם 3 בן 39, אמנם בעל עבר פלילי אך עבירתו האחרונה היא מהעבר הרחוק, שנת 2003. נאשם זה סובל מקשיים בריאותיים, נפשיים ותפקודיים והוכר כנכה על ידי המוסד לביטוח לאומי. בכתב האישום המתוקן לא מיוחס לנאשם זה כל מעשה קונקרטי ושירות המבחן מציין כי נגרר באירוע אחרי אחיו. כאמור מדובר באירוע שהתרחש לרקע סכסוך בין משפחות אשר בינתיים הסתיים בסולחה.

במכלול ובפרט לאור מצבו הבריאותי של נאשם זה סבורה אני כי העונש המתאים בתוך המתחם עומד על 12 חודשי מאסר.

אני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

א. עונש של מאסר בפועל בן 12 חודשים החל מיום מעצרו 3.4.14.

ב. עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

24. הנאשם 4 בן 35 ובעברו הרשעה אחת משנת 2001. שירות המבחן מציין לגביו כי הוא בעל ערכים נורמטיביים, לקח אחריות על העבירה המיוחסת לו והביע חרטה על מעשיו. גם נאשם זה מתואר כמי שלא היה דומיננטי באירוע אלא נגרר. לנאשם 4 ילדה במצב רפואי קשה ביותר, אשר מצויה בבית חולים הרצוג. לטענת בא כוחו נאשם 4 נהג לבקרה מדי יום וניתוקו ממנה עקב מעצרו מקשה עליו ועליה ביותר.

במכלול ובפרט לאור הנסיבות האישיות האמורות סבורה אני כי העונש המתאים בתוך המתחם לנאשם זה עומד על 12 חודשי מאסר.

אני גוזרת על הנאשם 4 את העונשים הבאים:

א. עונש של מאסר בפועל בן 12 חודשים החל מיום מעצרו 6.5.14.

ב. עונש של מאסר על תנאי בן 6 חודשים כשהתנאי הוא שבמשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

25. הנאשמת 6 הינה בת 36 ונעדרת עבר פלילי. בנסיבות האישיות שלה כעולה מהסכם הסולחה ומהתסקיר, לאור חלקה באירוע ובטרם ייגזר דינה, יש מקום להפנותה לממונה על עבודות שירות לבחינת התאמתה לביצוע עבודות כאמור.

דיון בהמשך בעניינה של נאשמת 6 נקבע ליום 12.4.15 בשעה 14:30.

המזכירות תזמן מתורגמן לשפה הערבית לדיון.

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לממונה על עבודות שירות אשר יחווה דעתו בשאלת התאמתה של הנאשמת 6 לביצוע עבודות שירות. טלפונים ליצירת קשר: הנאשמת 6: ... או באמצעות בא-כוחה עו"ד בלום טלפון: ...

זכות ערעור בעניינם של הנאשמים 1-4 לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ה, 09 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.